

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποια ακριβώς είναι η έννοια του «ουσιώδους περιεχομένου» των λόγων εμπιστευτικού χαρακτήρα στους οποίους στηρίζεται μια τέτοια απόφαση, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 23, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου, υπό το πρίσμα των άρθρων 41 και 47 του Χάρτη;
- 3) Έχουν το άρθρο 14, παράγραφος 4, στοιχείο α', και το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας σχετικά με τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση ασύλου ⁽²⁾, καθώς και το άρθρο 45, παράγραφος 1, στοιχείο α', και 3 έως 4, της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου και η αιτιολογική της σκέψη 49 την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση κατά την οποία η ανάκληση ή ο αποκλεισμός από το καθεστώς του πρόσφυγα ή του αλλοδαπού που δικαιούται επικουρικής προστασίας χωρεί με μη αιτιολογημένη απόφαση, η οποία βασίζεται αποκλειστικά στη δεσμευτική και υποχρεωτική, ομοίως μη αιτιολογημένη, γνωμοδότηση της ειδικής αρχής στην οποία παραπέμπει αυτομάτως, και η οποία διαπιστώνει την ύπαρξη κινδύνου για την εθνική ασφάλεια;
- 4) Έχουν οι αιτιολογικές σκέψεις 20 και 34, καθώς και τα άρθρα 4 και 10, παράγραφοι 2 και 3, στοιχείο δ', της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου, καθώς και τα άρθρα 14, παράγραφος 4, στοιχείο α', και 17, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας σχετικά με τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση ασύλου την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας η ανωτέρω ειδική αρχή προβαίνει σε εξέταση του λόγου αποκλεισμού και λαμβάνει απόφαση επί της ουσίας στο πλαίσιο διαδικασίας μη συμβατής με τους ουσιαστικούς και διαδικαστικούς κανόνες της οδηγίας σχετικά με τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση ασύλου;
- 5) Έχει το άρθρο 17, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας σχετικά με τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση ασύλου την έννοια ότι απαγορεύει τον αποκλεισμό βάσει περιστατικού ή αδικήματος που ήταν ήδη γνωστό πριν από την έκδοση της οριστικής αποφάσεως ή διατάξεως περί αναγνώρισεως του καθεστώτος του πρόσφυγα, το οποίο ωστόσο δεν θεμελίωσε λόγο αποκλεισμού ούτε σε σχέση με την αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα ούτε σε σχέση με την επικουρική προστασία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60).

⁽²⁾ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 16 Μαρτίου 2021 — Procureur général près la cour d'appel d'Angers κατά KL

(Υπόθεση C-168/21)

(2021/C 228/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Procureur général près la cour d'appel d'Angers

Εκζητούμενο πρόσωπο: KL

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 2, παράγραφος 4, και το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας-πλαισίου 2002/584 ⁽¹⁾ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η προϋπόθεση του διττού αξιοποιούνου πληρούται σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη όπου ζητείται παράδοση για πράξεις χαρακτηρισθείσες νομικώς στο κράτος έκδοσης του εντάλματος ως φθορά ξένης ιδιοκτησίας και λεηλασία συγκείμενη από πράξεις φθοράς ξένης ιδιοκτησίας και λεηλασίας δυνάμενες να διαταράξουν τη δημόσια ειρήνη, ενώ στο κράτος εκτέλεσης δεν απαιτούν τη συνδρομή του στοιχείου αυτού της διατάραξης της δημόσιας ειρήνης οι ποινικώς κολάσιμες πράξεις της κλοπής με φθορά, της καταστροφής και της φθοράς ξένης ιδιοκτησίας;

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, πρέπει το άρθρο 2, παράγραφος 4, και το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας-πλαίσιο 2002/584 να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι το δικαστήριο του κράτους εκτέλεσης δύναται να αρνηθεί την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος προς εκτέλεση ποινής, στην περίπτωση που διαπιστώσει ότι το πρόσωπο του οποίου ζητείται η παράδοση έχει καταδικασθεί από τις δικαστικές αρχές του κράτους έκδοσης του εντάλματος στην ποινή αυτή για τέλεση ενιαίας αξιόποινης πράξεως, συγκείμενης από διαφορετικές επιμέρους πράξεις, ως προς ορισμένες μόνον από τις οποίες όμως στοιχειοθετείται αδίκημα στο κράτος εκτέλεσης; Διαφοροποιείται η απάντηση ανάλογα με το αν οι δικαστικές αρχές του κράτους έκδοσης του εντάλματος θεώρησαν τις επιμέρους αυτές πράξεις ως διακριτές μεταξύ τους ή όχι;
- 3) Πρέπει το άρθρο 49, παράγραφος 3, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει στη δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης να αρνηθεί την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, στην περίπτωση που, αφενός, τούτο έχει εκδοθεί προς τον σκοπό εκτέλεσης ενιαίας ποινής για τέλεση ενιαίας αξιόποινης πράξεως και, αφετέρου, η παράδοση μπορεί να γίνει για ορισμένες μόνον από τις πράξεις για τις οποίες έχει επιβληθεί η ποινή αυτή δεδομένου ότι δεν στοιχειοθετείται αδίκημα ως προς όλες τις πράξεις κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Köln (Γερμανία) στις 19 Μαρτίου 2021 — EF κατά Deutsche Lufthansa AG

(Υπόθεση C-172/21)

(2021/C 228/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: EF

Εναγομένη και εφεσίβλητη: Deutsche Lufthansa AG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά, σε σχέση με τον κανονικό ναύλο, ο προνομιακός εταιρικός ναύλος (εν προκειμένω 152,00 ευρώ αντί 169,00 ευρώ), ο οποίος βασίζεται σε συμφωνία-πλαίσιο μεταξύ αερομεταφορέα και άλλης επιχειρήσεως και είναι διαθέσιμος μόνο για τα επαγγελματικά ταξίδια των εργαζομένων της οικείας επιχειρήσεως, μειωμένο ναύλο που δεν διατίθεται άμεσα ή έμμεσα στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 (¹);
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Μήπως, επίσης, δεν συνιστά ο εν λόγω προνομιακός εταιρικός ναύλος πρόγραμμα τακτικών επιβατών ή άλλο εμπορικό πρόγραμμα αερομεταφορέα ή ταξιδιωτικού πράκτορα κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 261/2004;

(¹) Κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Saarbrücken (Γερμανία) στις 23 Μαρτίου 2021 — Maxxus Group GmbH & Co. KG κατά Globus Holding GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-183/21)

(2021/C 228/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Saarbrücken